

ΕΤΟΣ 73ον

21 Σεπτεμβρίου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 38 (3773)

ΑΠΟ ΠΟΥ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ Η ΣΩΤΗΡΙΑ;

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος στήν Ἐπιστολή του πρὸς τοὺς Γαλάτες θίγει –μεταξὺ τῶν ἄλλων– ἓνα κορυφαῖο πνευματικὸ ζήτημα, ποῦ ὀφείλει νά ἀπασχολεῖ ὅλους ὅσοι θέλουμε νά ζοῦμε ἐν Χριστῷ. Ἀπ’ αὐτὸ προκύπτει ἡ γνώση, μέσῳ τῆς ὁποίας κατακτᾶται ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Πρόκειται γιὰ τὸ θέμα τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ τρόπου μέ τὸν ὁποῖο αὐτὴ ἐπιτυγχάνεται.

Ὅπως συμβαίνει στήν ἐποχὴ μας, ἔτσι καὶ στὰ πρῶτα Ἀποστολικά χρόνια, πολλοὶ ἦταν οἱ χριστιανοὶ ποῦ νόμιζαν ὅτι ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς εἶναι καρπὸς τῆς αὐστηρῆς τήρησης τοῦ Νόμου, ποῦ ὁ Θεὸς ἔδωσε στοὺς ἀνθρώπους. Πιστεύουν ὅτι ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ σχολαστικὴ ἐνασχόληση μέ τὰ τυπικὰ τῆς χριστιανικῆς ζωῆς, ἡ τυφλὴ προσκόλληση στὰ ὁποῖα, ὅμως, ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν οὐσία καὶ τὴν ὄντως ἀλήθεια. Ὁ Παῦλος βάζει τὰ πράγματα στὴ θέση τους καὶ διδάσκει ὅτι ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς εἶναι καρπὸς ἀληθινῆς καὶ χειροπιαστῆς πίστεως, ἀποκομμένης ἀπὸ τὴν ὑποκρισία καὶ τὸ ψέμα, ἀπομακρυσμένης ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσία τῶν τύπων, πίστεως ποῦ δὲν ἀρέσκειται στήν ἐπίδειξη, ἀλλὰ θερμαίνει τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων καὶ τίς κατευθύνει πρὸς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ.

Ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν

Ἄς δοῦμε πῶς νοεῖται αὐτὴ ἡ πίστη κατὰ τὴν ὀρθόδοξη ἀντίληψη. Κατ’ ἀρχάς, ὡς ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τεκμήριο τῆς ὁποίας εἶναι ἡ ἀκριβὴς τήρηση τῶν ἐντολῶν Του. «Ἄνευ τῆς τηρήσεως τῶν θείων ἐντολῶν, οὐ προβαίνει ὁ ἄνθρωπος οὐδὲ εἰς μίαν ἀρετὴν», κατὰ τὸν ἀββᾶ Ἀγάθωνα. Ὁ Θεὸς εἶναι ποῦ φροντίζει γιὰ τὸ καλὸ τῶν δημιουργημάτων Του, ἀρκεῖ αὐτὰ νά Τοῦ ἔχουν δοθεῖ χωρὶς ἀναστολές καὶ ἀμφιβολίες, μέ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὶς ἐπιλογές καὶ στὰ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. β' 16-20)

Σωτηρία ἐν Χριστῷ

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεῦσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἡ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

κριτήριά Του. Ὁ Θεὸς ἀνοίγει δρόμους, παρέχει νοῦ καὶ κρίση σέ ὅλους γιὰ νὰ διακρίνουν τό ἀγαθὸ καὶ τό ἁμαρτωλὸ καὶ ἀναλόγως νὰ πορευθοῦν σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ. Κυρίως, εἶναι Ἐκεῖνος πού προσφέρει πάντοτε τὸν ἑαυτό Του ὡς ὑπόδειγμα ταπεινῆς, ἁκακῆς, ἀγαπητικῆς καὶ ἀνιδιοτελοῦς ζωῆς.

Ἡ Θεοαγάπη

Ἡ πίστη νοεῖται, ἐπίσης, ὡς ἀγάπη πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη ξεπερνᾷ τὸ πλαίσιο τοῦ ἀνούσιου θεωρήματος ἢ τοῦ ὑποκριτικοῦ ἰδεολογήματος, ὅταν ἐπαληθεύεται στό πρόσωπο τοῦ κάθε ἀνθρώπου, πού εἶναι ἡ ζωντανή εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Εἶναι χαρακτηριστική ἡ ἀποστροφή τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ: «Αὐτός πού ἀγαπᾷ τὸν Θεό δὲν μπορεῖ παρά ν' ἀγαπᾷ κάθε ἄνθρωπο, ὅπως τὸν ἑαυτό του». Ἡ ὀλόθυμη ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεό εἶναι ἔκφραση εὐγνωμοσύνης γιὰ ὅλα ὅσα Ἐκεῖνος τοῦ χάρισε, γιὰ τίς χαρές καὶ τίς ἐπιτυχίες, γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὰ ἀγαθὰ της, ἀλλὰ καὶ γι' αὐτές ἀκόμα τίς θλίψεις καὶ τίς δοκιμασίες, πού λειτουργοῦν ὡς καθαρτήριο τῆς ψυχῆς γιὰ ἐκείνους πού τίς ἀναδέχονται ὡς ἐπίσκεψη Θεοῦ.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ

Ἡ πίστη νοεῖται, ἐπίσης, ὡς συνεπὴς καὶ συστηματικὴ συμμετοχὴ στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, πού ὁ Κύριος παρέδωσε, γιὰ τὴν ἐμπέδωση τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ τὴν ὄντολογικὴ ἔνωση μαζί Του. Τὰ ἱερά Μυστήρια εἶναι αὐτά πού ἐξασφαλίζουν τὴν ἀπρόσκοπτη ἐπικοινωνία τοῦ ἀνθρώπου μέ τὸν Θεό, ἀγιάζουν καὶ καθαρίζουν τὸν πεπτωκότα ἄνθρωπο.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἐπειδὴ ξέρουμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν σώζεται ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ τὴν πίστη στὸν Ἰησοῦ Χριστό, γι' αὐτό καὶ ἐμεῖς πιστέψαμε στὸν Ἰησοῦ Χριστό γιὰ νὰ σωθοῦμε μέ τὴν πίστη στὸν Χριστό καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, γιατί ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου κανεῖς ἄνθρωπος δὲν πρόκειται νὰ σωθεῖ. Καὶ ἂν στὴν προσπάθειά μας νὰ σωθοῦμε ἀπὸ τὸν Χριστό, βρεθήκαμε καὶ ἐμεῖς ἁμαρτωλοί, αὐτό σημαίνει ὅτι ὁ Χριστός εἶναι διάκονος τῆς ἁμαρτίας; "Ὁχι βέβαια. Γιατί, ἂν ὅ,τι γκρέμισα τό ξανακτίζω, τότε ἀποδεικνύομαι ὅτι διέπραξα παράβαση πού τό γκρέμισα. Γιατί μέσῳ τοῦ νόμου ἐγὼ πέθανα γιὰ τὸν νόμο, γιὰ νὰ ζήσω μέ τὸν Θεό. Ὁ παλαιός μου ἐαυτός σταυρώθηκε μαζί μέ τὸν Χριστό καὶ ἔτσι πλέον δὲν ζῶ ἐγώ, ἀλλὰ μέσα μου ζεῖ ὁ Χριστός. Αὐτό πού ζῶ μέσα μου τώρα, τό ζῶ μέ τὴν πίστη στὸν Υἱό τοῦ Θεοῦ πού μέ ἀγάπησε καὶ παραδόθηκε γιὰ μένα στὸν θάνατο.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

πο, ἐγγυῶνται τὴν ὁμαλή καὶ ἀσφαλὴ πορεία του στοὺς δρόμους τῆς ζωῆς καὶ λειτουργοῦν ὡς πρόγευση τῆς οὐρανίου χαρὰς, τὴν ὁποία ὁ Θεός ὑποσχέθηκε στοὺς πολῖτες τῆς Βασιλείας Του.

Ἄς προβληματιστοῦμε ἀπὸ τὰ παραπάνω, ἀναλογιζόμενοι τό μέτρο καὶ τὴν ποιότητα τῆς πίστεώς μας. Ἄν εἴμαστε ὁπαδοὶ τοῦ σχολαστικισμοῦ, ἄς φροντίσουμε ν' ἀπαλλαγούμε ἀπ' αὐτόν, καθὼς εἶναι ξένος πρὸς τὴν Ὁρθόδοξη, περὶ πίστεως καὶ ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, ἀντίληψη. Ἄν εἴμαστε προσκολλημένοι στὴν τυπολατρία, ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ἄς συνειδητοποιήσουμε ὅτι ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας ἔχει νὰ κάνει μέ κάτι πῶς βαθύ καὶ οὐσιαστικό: Μὲ τὸν βαθμό τῆς ἐμπρακτικῆς πίστεως μας πρὸς τὸν Θεάνθρωπο Κύριό μας, πού ἐξακτινώνεται στὴν ἐμπιστοσύνη στοῦ θελήματός Του καὶ στὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἐντολῶν Του, στὴν ἄπειρη ἀγάπη μας πρὸς τό πρόσωπό Του καὶ στὴ συνειδητὴ βίωση τῶν Μυστηρίων Του.

Ἀρχιμ. Ἑ. Οἰκ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΑΝΑΡΙΟΥ ΑΓΘΑΓΓΕΛΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ
(Α' ἔκδ., σῆμα 14x24 ἑκατ., σελ. 104)

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία προχώρησε στὴν ἔκδοση αὐτοῦ τοῦ πνευματικοῦ βιβλίου, στοῦ ὁποῖο ἀναλύονται ἡ μοναξιά, ἡ σιωπὴ καὶ ἡ προσευχὴ ὡς ἔννοιες τῆς Ὁρθόδοξης πνευματικότητος.

21 Σεπτεμβρίου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ
Απόδοσις τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Κοδράτου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου
Ἀθηνῶν († 130). Ἰωάν προφήτου (880 π.Χ.), Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου
Μοσχονησίου, Γρηγορίου Κυδωνίων, Προκοπίου Ἰκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καί τῶν
σύν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων
κατά τήν Μικρασιατικήν Καταστροφὴν μαρτύρων (1922).
Ἦχος: πλ. β' – Ἑωθινόν: Δ' – Ἀπόστολος: Γαλ. β' 16-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. η' 34 - θ' 1.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 28 Σεπτεμβρίου, Α' Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Β' Κορ. στ' 1-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ε' 1-11.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Ἡ προσφορά τῆς ἀνόθευτης καί εἰλικρινοῦς ἀγάπης ἀποτελεῖ τό κίνητρο τῆς δημιουργίας καί λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου Ἐκμάθησης τῆς Ἑλληνικῆς Νοηματικῆς Γλώσσας. Οἱ συμμετέχοντες σ' αὐτήν τήν ἐκπαιδευτική δραστηριότητα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἡ ὁποία προσφέρεται δωρεάν, ἔχουν τή δυνατότητα νά βοηθήσουν ὅλους τοὺς συνανθρώπους μας πού στεροῦνται τήν ἀκοή, ἔχοντας ὁμως ἄλλες διεξόδους ἐπικοινωνίας καί οἱ ὅποιοι συγχρόνως διψοῦν νά μάθουν γιά τόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία.

- Ἑναρξή διαδικτυακῶν μαθημάτων: Τήν Πέμπτη 9 Ὀκτωβρίου θά πραγματοποιηθεῖ ἡ ἑναρξή τῶν μαθημάτων τοῦ Σεμιναρίου.
- Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται: α) Στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινά 8 π.μ. - 2 μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς). β) Στό ἠλεκτρονικό ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr γ) Στό facebook τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας <https://www.facebook.com/apostoliki.diakonia> καί νά λαμβάνουν πληροφορίες στήν ἱστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr στήν ἐνότητα *Ποιοί εἴμαστε – Τομέας Κατηχήσεως καί Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας*, στήν ὁποία περιγράφονται ἀναλυτικά ὅλες οἱ ἐκπαιδευτικές-κατηχητικές δραστηριότητες τοῦ Γραφείου Κατηχήσεως.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
